de Rechtspraak

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
drs. P.E. Heerma
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

| | |
|---|---|
| datum | 24 september 2026 |
| algemeen e-mailadres | wetgeving.rvdr@rechtspraak.nl |
| ons kenmerk | WacB2026/Wet versterking waarborgfunctie Awb |
| onderwerp | Reactie Wetgevingsadviescommissie Bestuursrecht op het aangepaste concept wetsvoorstel Wet versterking waarborgfunctie Awb |

Geachte heer Heerma,

Hierbij sturen wij u de reactie van het Wetgevingsadviescommissie Bestuursrecht van het LOVB (hierna: de commissie) op het aangepaste concept wetsvoorstel Wet versterking waarborgfunctie Awb

## 1. Inleiding

De commissie verwijst allereerst naar hetgeen zij eerder heeft opgemerkt over het wetsvoorstel in haar reactie van 4 juli 2024 en deze reactie wordt voor zover nog relevant als hier herhaald beschouwd.

## 2. Opmerkingen bij het aangepaste conceptwetsvoorstel

*2.1 Dienstbaarheidsbeginsel*

In de Memorie van Toelichting (hierna: MvT) bij het gewijzigd wetsvoorstel is aangegeven dat het dienstbaarheidsbeginsel niet rechtens afdwingbaar is. Zoals in haar eerdere reactie van 4 juli 2024 reeds aangegeven is het nieuwe artikel 2.4a van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) een open gedragsnorm die weinig toevoegt aan de bestaande algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Ook uit de gewijzigde MvT blijkt volgens de commissie voldoende dat de burger centraal moet staan en ziet de commissie geen noodzaak voor de opname van het dienstbaarheidsbeginsel in de Awb.
Verder noemt de MvT in het kader van dit artikel de ongelijkheidscompensatie. De commissie vraagt zich af hoe ver deze verplichting strekt, zeker als sprake is van een geschil waarbij meerdere partijen betrokken zijn. Een nadere toelichting op dit punt wordt daarom gemist.
Ook is in de MvT opgemerkt dat het dienstbaarheidsbeginsel vergt dat niet tegen geldend beleid wordt gehandeld. Geadviseerd wordt om in de MvT nader aandacht te besteden hoe zich dat verhoudt tot het bepaalde in artikel 4:84 van de Awb.

*2.2 Termijnoverschrijding*

In het gewijzigde wetsvoorstel zijn aan artikel 6:11 van de Awb de leden 2 en 3 toegevoegd. Met het nieuwe derde lid van artikel 6:11 van de Awb blijft niet-ontvankelijkverklaring wegens overschrijding van de termijn achterwege indien de indiener

een zwaarwegend belang heeft bij het bezwaar of beroep en het bezwaar of beroep kennelijk gegrond is, mits de belangen van derden zich er niet tegen verzetten. De commissie vraagt zich af wanneer sprake zal zijn van “een zwaarwegend belang”. De MvT noemt in dit verband als voorbeelden ‘besluiten over inkomensondersteuning, kosten van levensonderhoud of kosten voor medische of sociale ondersteuning’. Deze bepaling ziet daarmee op een groot aantal besluiten en niet uitgesloten is dat gelet op de formulering van dit artikellid dit ook kan gaan gelden voor andere typen besluiten. Het gevolg daarvan zou kunnen zijn dat voor grote onderdelen van het bestuursrecht in de praktijk in het geheel geen termijn meer geldt voor het maken van bezwaar of het instellen van beroep, hetgeen volgens de commissie niet wenselijk wordt geacht.
Het voorgestelde derde lid bevat verder geen beperking in de tijd. Betekent dit dat alsnog rechtsmiddelen kunnen worden ingesteld tegen besluiten die vele jaren geleden zijn genomen, maar waarbij burgers wel een zwaarwegend belang hebben? In het belang van de rechtszekerheid lijkt dit volgens de commissie een minder wenselijke uitkomst.

*2.3 Passend contact met de overheid*
Artikel 7.1b is gewijzigd ten opzichte van de eerdere versie van het wetsvoorstel en bepaalt nu dat het bestuursorgaan de mogelijkheden voor afdoening van het bezwaar onderzoekt en overweegt daarbij de mogelijkheid van overleg met de indiener van het bezwaarschrift. De commissie vraagt zich af hoe ver deze verplichting van een bestuursorgaan gaat. Uit de MvT volgt dat bestuursorganen hiervoor criteria moeten ontwikkelen. Daarbij vraagt de commissie zich af of en, zo ja, in hoeverre bestuursorganen het niet in overleg treden met de indiener dienen te motiveren. Onduidelijkheid hierover kan namelijk ook tot extra beroepsprocedures leiden.

*2.4 Wijziging artikel 8:29 van de Awb (geheimhouding)*
In het nieuwe zesde lid van artikel 8:29 wordt voorgesteld dat de bestuursrechter beslist of de weigering onderscheidenlijk de beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is, tenzij een belanghebbende zich door de beperking van de toegang onvoldoende kan verdedigen. De commissie vraagt zich af of de beoordeling van de vraag of een belanghebbende zich in dat geval onvoldoende kan verdedigen, moet worden uitgevoerd door de geheimhoudingskamer of juist eerder in beroep door de bestuursrechter in de hoofdzaak. Hoe verhoudt een en ander zich tot elkaar? Geadviseerd wordt om in de MvT hierop nader in te gaan.

*2.5 Uitspraak*
In het voorgestelde artikel 8:77, eerste lid, wordt sub f gewijzigd. In dit onderdeel vervalt de vermelding van de termijn voor het instellen van het hoger beroep. In plaats daarvan bepaalt onderdeel g in het wetsvoorstel dat de datum waarop de termijn eindigt in de uitspraak moet worden vermeld. De vraag is hoe deze bepaling zich verhoudt tot artikel 6:8, derde lid, van de Awb. Als in de uitspraak een andere datum is vermeld dan die volgt uit

de Rechtspraak



artikel 6:8 van de Awb, kan onduidelijk zijn welke termijn dan geldend is. De commissie adviseert om hier in de MvT nader aandacht aan te besteden.

Hoogachtend,

V. van Dorst
Voorzitter Wetgevingsadviescommissie Bestuursrecht